

Vredeskerk, PG DEN HELDER

Zondag 31 augustus 2025,

Voorganger: ds. Hittjo Hummelen

Organist: Jacob Stam

Lied voor de dienst: 908: 1, 3, 5 en 6

1 Ik heb U lief, o mijn be - min - de,
die al mijn vreugd en sterk-te zijt.
Ik heb U lief, o wel-ge - zin - de,
wiens komst ik dag en nacht ver-beid.
Ik heb U lief, o schoon-ste licht,
glans van Gods aan-ge-zicht.

3 Ach, dat ik U zo laat herkende,
Gij die de schoonheid zelve zijt,
dat ik niet eer mij tot U wendde,
mijn zielenrust, mijn zaligheid!
Ach, dat ik U, mijn heil, mijn schat,
zo laat heb liefgehad.

5 Hoe moet ik, hemelzon, U danken
voor 't licht dat Gij mij hebt gebracht?
Gij hebt mijn ziel, die arme, kranke,
voorgoed genezen van de nacht.
Gij kuste met uw gouden mond,
o zon, mijn ziel gezond.

6 Blijf, Heer, mij met uw gunst genegen,
dat ik niet weer verdwalen zal;
houd Gij mijn voeten op uw wegen,
dan brengen zij mij niet ten val.
O licht, dat op mijn leven viel,
verlicht mij lijf en ziel.

Welkom door de ouderling van dienst

Aansteken van de kaarsen door de diaken

De gemeente gaat staan

Bemoediging en groet:

V: Onze hulp is in de naam van de Heer

G: Die hemel en aarde gemaakt heeft

V: Die trouw houdt tot in eeuwigheid

G: En niet laat varen het werk van zijn handen

V: De Heer zij met u

G: Ook met u zij de Heer

Drempelgebed

Intochtspalm: ps 27: 1, 2, 3

1 Mijn licht, mijn heil is Hij, mijn God en He-rel
Waar is het duis-ter dat mij on-heil baart?
Mijn ho - ge burcht is Hij, niets kan mij de-ren,
in zijn be-scher-ming ben ik wel be-waard!
Of zich de boos-heid te-gen mij ver-bindt
en op mij loert op-dat zij mij ver-slindt,
ik ken geen angst voor nood en o - ver-val:
het is de Heer die mij be-hou-den zal!

The musical score is written on a single staff in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of eight measures of music, each corresponding to a line of Dutch text. The melody is simple and hymn-like, with a final double bar line at the end of the eighth measure.

2 Eén ding slechts kan ik van de Heer verlangen,
dit ene: dat zijn gunst mij eenmaal geeft
Hem dagelijks te loven met gezangen,
te wonen in zijn huis zo lang ik leef!
Hoe lieflijk straalt zijn schoonheid van omhoog.
Hier weidt mijn ziel met een verwonderd oog,
aanschouwende hoe schoon en zuiver is
zijn licht, verlichtende de duisternis.

3 Hoe heeft Hij mij ten dage van het kwade
 verborgen in het binnenst van zijn hut:
 geen vijandschap ter wereld kon mij schaden,
 de schaduw van zijn wolk heeft mij beschut.
 Hij stelde mij als op een hoge rots,
 het woelen van mijn vijanden ten trots;
 daarom wil ik met vrolijk feestgerei
 juichen voor Hem, want Hij bewaarde mij! –

De gemeente gaat zitten

Kyriegebed

Glorialied. Lied 305

1 Al - le eer en al - le glo - rie

geldt de luis - ter - rij - ke naam!

Vier de vre - de die Hij he - den

uit - roept o - ver ons be - staan.

Aan - ge - zicht vol van licht,

zie ons vol ont - fer - ming aan!

2 Alle eer en alle glorie
geldt de Zoon, de erfgenaam!
Als genade die ons toekomt
is Hij onze nieuwe naam.
Licht uit licht, / vergezicht,
steek ons met uw stralen aan!

3 Alle eer en alle glorie
geldt de Geest die leven doet,
die de eenheid in ons ademt,
vlam, die ons vertrouwen voedt!
Levenszon, / liefdesbron,
maak de tongen los voorgoed!

DIENST VAN HET WOORD

Gebed bij de opening van de Schriften.

Kindermoment:

Kinderlied: Leeuw van Juda

Gesprek met de kinderen.

Lied: “Wij gaan voor even uit elkaar”

Schriftlezing 1: Jona 1

¹De HEER richtte zich tot Jona, de zoon van Amittai:

²‘Maak je gereed en ga naar Nineve, die grote stad, om haar aan te klagen, want Ik heb gezien hoe haar inwoners zich misdragen.’ ³En Jona maakte zich gereed, maar vluchtte naar Tarsis, weg van de HEER. Hij ging naar Jafo en vond er een schip met bestemming Tarsis. Hij betaalde de overtocht en ging aan boord om mee te varen naar Tarsis, weg van de HEER.

⁴Maar de HEER wierp een hevige storm op de zee, en de zee werd zo wild dat het schip dreigde te breken. ⁵De zeelieden werden bang, en ieder riep tot zijn eigen god om hulp. Ook gooiden ze, om het gevaar af te wenden, de lading in zee. Maar Jona was in het ruim van het schip afgedaald, was daar gaan liggen en in een diepe slaap gevallen.

⁶De schipper ging naar hem toe en zei tegen hem: ‘Wat lig jij hier te slapen! Sta op, roep je God aan! Misschien dat Hij zich om ons bekommert, zodat we niet vergaan.’ ⁷Intussen overlegden de zeelieden: ‘Laten we het lot werpen om te weten te komen wiens schuld het is dat deze ramp ons treft.’ Ze wierpen het lot, en het lot viel op Jona. ⁸Toen zeiden ze tegen hem: ‘Vertel ons: Hoe komt het dat deze ramp ons treft? Wat doe je hier aan boord? Waar kom je vandaan? Uit welk land kom je? Bij welk volk hoor je?’ ⁹Jona antwoordde: ‘Ik ben een Hebreeër en ik vereer de HEER, de God van de hemel, de God die de zee en het droge gemaakt heeft.’ ¹⁰Nu werden de mannen nog veel banger, want ze hadden van hem gehoord dat hij was weggevlucht van de HEER. Ze zeiden tegen hem: ‘Hoe heb je dat kunnen doen?’ ¹¹En ze vroegen hem: ‘Wat moeten we met je doen, dat de zee ons met rust laat?’ Want de zee werd hoe langer hoe onstuimiger. ¹²Hij antwoordde: ‘Gooi me in zee, dan zal de zee jullie met rust laten. Want ik weet dat het mijn schuld is dat deze storm zo tegen jullie tekeergaat.’ ¹³Maar de mannen roeiden uit alle macht om weer aan land te komen; dat lukte hun echter niet, want de zee ging steeds onstuimiger tegen hen tekeer. ¹⁴Toen riepen ze tot de HEER: ‘Ach HEER, laat ons toch niet vergaan als wij het leven van deze man opofferen. Reken het ons niet aan als hier een onschuldige sterft. U bent de HEER, al wat U wilt, doet U!’ ¹⁵Toen tilden ze Jona op en gooiden hem in zee, en de woede van de zee bedaarde. ¹⁶De mannen werden vervuld van bang ontzag voor de HEER. Ze brachten Hem een offer en deden Hem geloften.

Zingen: lied 713: 1, 2, 3

1 Wij moe-ten Go - de zin - gen
hal - le - lu - ja,
om al - le goe - de din - gen
hal - le - lu - ja,
al zijn wij vreem-de - lin - gen
in schan-de en in scha,
Gij zendt uw ze - ge - nin - gen
hal - le - lu - ja.

2 Hij schenkt de levensadem,
Hij geeft de levensgeest,
in schande en in shade
is Hij nabij geweest,
aan alwie Hem aanbaden,
aan ieder die Hem vreest,
komt Hij, de Heer, te stade,
de minsten allermeest.

3 Al leeft uw volk verschoven
kyrieleison,
in 't land van vuur en oven,
in 't land van Babylon,
al is de hemel boven
voor mensen doof en stom,
nog moeten wij U loven
met stem en fluit en trom.

Schriftlezing 2: Jona 2 afgesloten met Joh. 3

¹De HEER liet Jona opslokken door een grote vis. Drie dagen en drie nachten zat Jona in de buik van de vis.

²Toen begon hij in de buik van de vis tot de HEER, zijn God, te bidden: ³In mijn nood riep ik de HEER aan en Hij antwoordde mij. Uit het rijk van de dood schreeuwde ik om hulp – U hoorde mijn stem!

⁴U slingerde mij de diepte in, naar het hart van de zee. Kolkend water heeft mij omgeven, zwaar sloegen uw golven over mij heen. ⁵Ik dacht: Verstoten ben ik, verbannen uit uw ogen. Maar eens zal ik weer uw heilige tempel aanschouwen. ⁶Het water sneed mij de adem af. Muren van water hebben mij omgeven, met wier is mijn hoofd omwonden. ⁷Ik zonk naar de bodem, waar de bergen oprijzen, naar het rijk dat zijn grendels voorgoed achter mij sloot. Maar U trok mij levend uit de dood omhoog, o HEER, mijn God!

⁸Toen mijn levensadem mij verliet, riep ik U aan, HEER, en mijn gebed kwam tot U in uw heilige tempel.

⁹Zij die armzalige goden vereren, verlaten U, trouwe God, ¹⁰maar ik zal mijn stem in dank verheffen en U offers brengen; mijn geloften los ik in. Het is de HEER die redt!

¹¹Toen, op bevel van de HEER, spuwde de vis Jona uit op het droge.

Johannes 3:

Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

Zingen: lied 713: 4, 5

4 De lier hing aan de wilgen,
 misericordia,
 God zal ons niet verdelgen,
 aan God zij gloria.
 Zijn woord zal ons genezen,
 halleluja,
 zoals het was voor dezen
 in Galilea.

5 Wij moeten Gode zingen
 halleluja,
 de Heer van alle dingen
 die leeft in gloria,
 met alle stervelingen,
 niets komt zijn eer te na,
 wij moeten Gode zingen
 halleluja.

Woordverkondiging.

Orgelspel

Lied 837 : 1, 4

1 Ie - der-een zoekt U, jong of oud,
 speu-rend langs al - ler - lei we - gen:
 kron-ke - lig, vreemd, of recht, ver-trouwd -
 mees-ter, waar kom ik U te - gen?
 Eens vindt U ons, bij dag of nacht,
 moe van ons - zelf en zon - der kracht,
 dor-stend naar lief-de en ze - gen.

4 Koning, uw rijk is zo nabij –
open mijn ogen en oren!
Onrustig is mijn hart in mij,
totdat het nieuw wordt geboren.
Daarom zoekt U elk mensenkind.
Zoek, herder, mij, opdat ik vind
en steeds meer bij U zal horen.

In Memoriam

Stilte

Zingen: Gezang lied 961 (2x)

Nie-mand leeft voor zich-zelf

nie-mand sterft voor zich-zelf.

Wij le-ven en ster-ven voor God on-ze Heer,

aan Hem be-ho-ren wij toe.

Dankgebed, met stil gebed en gezamenlijk “Onze Vader”

Onze Vader in de hemel,
uw naam worde geheiligd,
uw koninkrijk kome.
uw wil geschiede
zoals in de hemel ook op aarde.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk en de kracht
en de heerlijkheid in eeuwigheid. Amen.

Inzameling van de gaven

Terugkeer van de kinderen

De gemeente gaat staan

Slotlied 416

1 Ga met God en Hij zal met je zijn,
jou na - bij op al je we - gen
met zijn raad en troost en ze - gen.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

2 Ga met God en Hij zal met je zijn:
bij gevaar, in bange tijden,
over jou zijn vleugels spreiden.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

3 Ga met God en Hij zal met je zijn:
in zijn liefde je bewaren,
in de dood je leven sparen.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

4 Ga met God en Hij zal met je zijn,
tot wij weer elkaar ontmoeten,
in zijn naam elkaar begroeten.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

Zegen:

De Here zegene U en behoede U, Hij doe zijn aangezicht
over U lichten en zij U genadig, Hij verheffe zijn aangezicht
over U en geve U vrede.

gezongen Amen.

